

*Research article/Araştırma makalesi***Flora of Çakırdağı (Karaman/Turkey)**Ömer ÇEÇEN^{*1}, Hüseyin MISIRDALI², Ayvaz ÜNAL³¹ Department of Plant and Animal Production, Medical and Aromatic Plants Programme, Ermenek Vocational High School, Karamanoğlu Mehmetbey University, 70400, Ermenek, Karaman, Turkey² Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Şırnak University, 73300, Şırnak, Turkey³ Department of Science Education, Faculty of Ahmet Keleşoğlu Education, Necmettin Erbakan University, Meram, Konya, 42090 Turkey**Abstract**

This research was carried out between 2009 and 2013 in order to determine the flora of Çakırdağı Mountain. Research area is situated in province of Karaman and within in the C4 square according to Davis's Grid system. 531 taxa belonging to 64 families and 275 genera were determined in the research area. Of all the collected specimens, 88 (% 16.6) taxa are endemic for Turkey. The phytogeographic elements are represented as follow: Irano-Turanian 162 (% 30.6), Mediterranean 76 (% 14.3) Euro – Siberian 9 (% 1.7), widespread and undetermined taxa 284 (% 53.4). Two taxa belong to *Pteridophyta*, 529 taxa belong to *Spermatophyta*. *Gymnospermae* are represented by five taxa, *Angiospermae* are represented by 524 taxa. The largest families according to number of taxa in the research area are as follows: *Asteraceae* 74 (% 13.9), *Fabaceae* 47 (% 8.9), *Brassicaceae* 45 (% 8.5), *Poaceae* 44 (% 8.3), *Lamiaceae* 40 (% 7.5), *Caryophyllaceae* 29 (% 5.5), *Boraginaceae* 22 (% 4.1), *Apiaceae* 20 (% 3.8), *Papaveraceae* 15 (% 2.8) and *Ranunculaceae* 14 (% 2.6). The richest genera according to the number of taxa in the research area are as follows: *Astragalus* 17, *Alyssum* 11, *Centaurea* 10, *Medicago* 10, *Allium* 9, *Galium* 9, *Valerianella* 9, *Silene* 8, *Bromus* 8, *Euphorbia* 7 and *Salvia* 7. According to the life forms of the plants grow in the research area is as follows: Terophytes 205 (% 38.7), Hemicryptophytes 202 (% 38.1), Geophytes 55 (% 10.3), Chamaephytes 35 (% 6.5), Phanerophytes 28 (% 5.2), Vascular Parasites 6 (% 1.2). Moreover *Verbascum misirdalianum* and *Valerianella turcica* was described as a new species to science world from research area.

Key words: flora, C4 square, Çakırdağı, Akçaşehir, Karaman, Turkey

----- * -----

Çakırdağı'nın Florası (Karaman/Türkiye)**Özet**

Bu araştırma 2009-2013 yılları arasında Çakırdağı'nın (Karaman) Florasını tespit etmek için yapılmıştır. Araştırma alanı Karaman ili sınırlarında Davis'in Grid sistemine göre C4 karesi içerisinde yer almaktadır. Araştırma alanından 64 familya ve 275 cinsde ait 531 takson tespit edilmiştir. Toplanan örneklerden 88 (% 16.6) takson Türkiye için endemiktir. Taksonların fitocoğrafik elementlere göre dağılımı aşağıdaki gibidir: İran-Turan elementi 162 (% 30.6), Akdeniz elementi 76 (% 14.3), Avrupa-Sibirya elementi 9 (% 1.7), Geniş yayılışlı ve fitocografik bölgesinde bilinmeyenler 284 (% 53.4)'dır. Çalışma alanında iki takson *Pteridophyta*, 529 takson *Spermatophyta* bölümünde aittir. *Gymnospermae* alt bölümünden beş takson, *Angiospermae* alt bölümünden 524 takson tespit edilmiştir. İçerdeği takson sayısı bakımından en büyük familyalar: *Asteraceae* 74 (% 13.9), *Fabaceae* 47 (% 8.9), *Brassicaceae* 45 (% 8.5), *Poaceae* 44 (% 8.3), *Lamiaceae* 40 (% 7.5), *Caryophyllaceae* 29 (% 5.5), *Boraginaceae* 22 (% 4.1), *Apiaceae* 20 (% 3.8), *Papaveraceae* 15 (% 2.8) ve *Ranunculaceae* 14 (% 2.6)'dır. En zengin cinsler: *Astragalus* 17, *Alyssum* 11, *Centaurea* 10, *Medicago* 10, *Allium* 9, *Galium* 9, *Valerianella* 9, *Silene* 8, *Bromus* 8, *Euphorbia* 7 ve *Salvia* 7. Araştırma bölgesinde yayılış gösteren bitkilerin hayat formlarına göre dağılımları aşağıdaki gibidir: Terofitler 205 (% 38.7), Hemikriptofitler 202 (% 38.1), Geofitler 55 (% 10.3), Kamefitler 35 (% 6.5), Fanerofitler 28 (% 5.2), Vasküler Parazitler 6 (% 1.2)'dir. Ayrıca çalışma alanında *Verbascum misirdalianum* ve *Valerianella turcica* bilim dünyası için yeni tür olarak tanımlanmıştır.

Anahtar kelimeler: flora, C4 kare, Çakırdağı, Akçaşehir, Karaman, Türkiye**1. Giriş**

Günümüzde nüfus artışı ile birlikte bireysel ve kitlesel talepler artmakta ve çeşitlenmektedir. Küreselleşen dünyada ise bilimsel çalışmalar ve bunun yanı sıra teknolojik gelişmeler artan taleplere ve taleplerin çeşitliliğine cevap verebilmek için çaba

* Corresponding author / Haberleşmeden sorumlu yazar: Tel.: +903387165450; Fax.: +9033871654; E-mail: cecentan@yahoo.com

© 2008 All rights reserved / Tüm hakları saklıdır

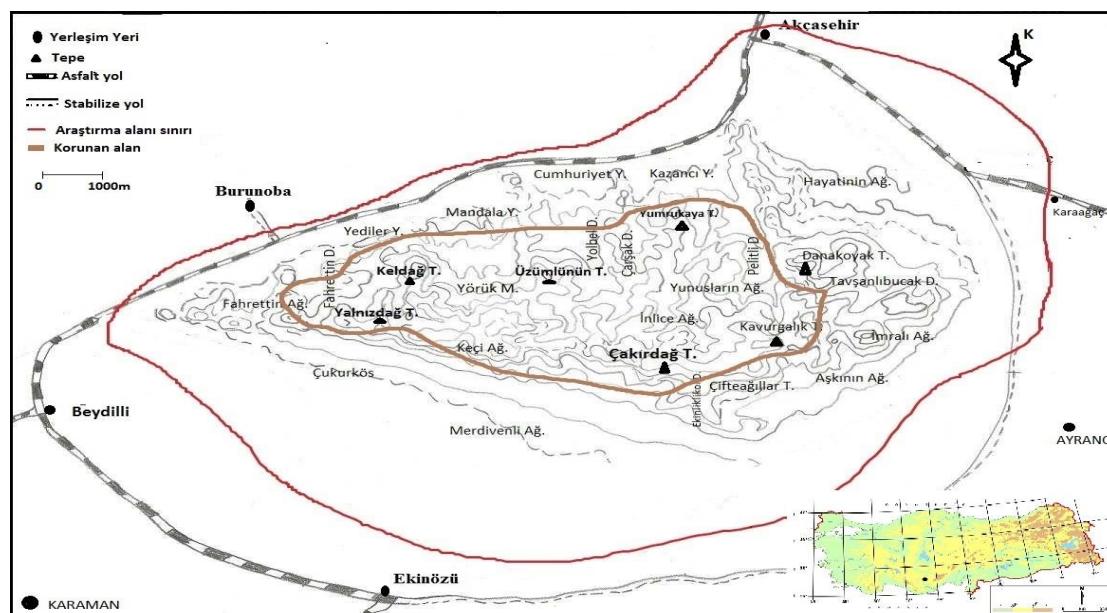
BioDiCon. 645-0117

harcamaktadır. Bilimsel çalışmaların bir kısmı, bilimsel gelişme ve teknolojik imkânların kullanılması ile bitkilerden kaliteli ve verimli besin ihtiyaçlarını karşılayacak kaynakları elde etmek için yapılmaktadır. Diğer taraftan eczacılık, alternatif tip, tarım, hayvancılık ve insanlığın diğer ihtiyaçları için doğal bitki kaynaklarına yönelik artırmak ve araştırılması amaçlanmaktadır. İnsanlar değişik alanlarda kullanılan bitkilerin ismini, yayılış alanlarını, morfolojik, anatomik, kimyasal ve diğer kullanım amaçlı özelliklerini öğrenmek istemektedir.

Ülkelerin bitkileri en önemli doğal kaynaklarındandır. Bu doğal kaynaktan ülke insanların daha fazla yararlanabilmesi için bitkilerinin tanıtılması ve yazılı eserlere dönüştürülmesi temel adımdır. Zaman zaman flora yazımlarının yenilenmesi gerekmektedir(Güler vd., 2012). Ülkemizin florası ile ilgili ilk önemli çalışmaşvíçre'li botanikçi P.E. Boissier'in yayınlanmış olduğu 6 ciltlik 'Flora Orientalis' adlı eseridir (Boissier, 1867-1888). Ülkemizin bitki çeşitliliği ile ilgili yazılmış en önemli eser, iki ek ciltle beraber 11 cilt yayınlanan Türkiye ve Doğu Ege Adaları Florası'dır(Davis, 1965-1985; Davis vd., 1988; Güner vd., 2000). Bu yayınların yanında Türkiye Florası Ek Ciltlerine İlave Edilen Taksonların Listesi I, II, III, IV, V, VI, VII isimli derlemeler yapılmıştır (Özhatay vd., 1994, 1999, 2009,2011, Özhatay ve Kültür, 2006, Özhatay vd., 2013, 2015).

Dünyada bilinen, tanımlanan ve kabul edilen yaklaşık 374.000 bitki türünün 308.312 tanesi vasküler bitkileri oluşturmaktadır (Christenhusz ve Byng; 2016). Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler) kitabında kibrıt otları da dahil edilerek ülkemizden 11466 doğal, 171 yabancı, 70 tarım olmak üzere toplam 11707 damarlı bitki listelenmiş, bunlardan 3035(% 31,12) taksonendemiktir.Son olarak Resimli Türkiye Florası çalışması başlatılmış ve 1. cilt yayınlanmıştır (Güler vd., 2012, Güner ve Ekim, 2014).

Çalışma alanımızın yakının çevresinde yapılan çalışmalar; Karadağ'ın (Karaman) Bitkileri (Ünal ve Ocakverdi, 1991), Türkiye Florasındaki C4 Karesi İçin Yeni Floristik Kayıtlar (Ünal, 1987), Ayrancı Barajı, Karakükürtlü Dağı, Alahan ve Karaman Arasında Kalan Bölgenin Florası 1, 2 (Ünal ve Sağlam, 2008a; Ünal ve Sağlam, 2008b), C4 Karesi İçin Yeni Floristik Kayıtlar(Sağlam ve Ünal, 2007), Türkiye Florasındaki C4 Karesi İçin Yeni Kayıtlar (Ketenoğlu ve Serin, 1988), Hacıbaba Dağı'nın (Karaman-Kazımkarabekir) FlorasınaKatkılar (Serin, 1996),İç Anadolu'dan (Ereğli-Karaman) *Onobrychido artneni-Thymetalia leucostomi* Akman, Ketenoğlu, Quezel 1985, Ordosu için Yeni Bir Alyans (Geven vd., 2010), İç Anadolu Bölgesi'nin güneydoğusunda (Ereğli-Karaman) *Artemisia santonicum* L. kommunitesinin floristik ve ekolojik özellikleri(Gezen vd., 2015), Karaman İlinden Bazı Bitkilerin Lokal İsimleri (Koçak ve Özhatay, 2000), Karaman ve Ermenek Step Vejetasyonu Etüdü (Akman vd., 1996), Kisecik Kasabası (Karaman) ve Çevresinde Bulunan Bazı Yabani Bitkilerin Kullanım Biçimleri ve Besin Ögesi İçeriklerinin Belirlenmesi (Yücel vd., 2011), Obruk (Karapınar) Yaylasının ve Karacadağ ve Florası (Dural ve Ekim, 2007), Dipsiz Göl-Sarıot Yayası-Sorkun (Bozkır- Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası (Tugay vd., 2002), Apa (Çumra- Konya) Barajı ve çevresinin florasına katkılar (Serin vd., 1998). Büyükeğri Dağı(Mut, İçel) ve Çevresinin Florası (Şirin ve Ertuğrul, 2015), Ekicek Dağı (Aksaray) ve Çevresinin Florası (Ünal ve Dinc, 1997) şeklidindedir. Araştırma alanımız olan Çakırdağı'nın (Karaman) Bitki Sosyolojisi ve Bitki Ekolojisi Selçuk Üniversitesi Araştırma Fonu Projesi olarak araştırılmış ve sonuç raporunun vejetasyon tablolardında 150 taksonun kaydı verilmiştir (Ocakverdi ve Ünal, 1995). Çakırdağı'nın inceleme alanı olarak seçilmesinin başlıca nedeni daha önce bu alanda, alana özgün genel bir flora çalışmasının yapılmamış olması ve korunan bir sahanın değerlendirilmesidir.

Şekil 1. Araştırma alanının sadeleştirilerek çizilmiş topografik haritası

1.1. Araştırma alanının coğrafi özellikleri

Araştırma alanımız Çakırdağı, coğrafi olarak İç Anadolu Bölgesinde, Karaman İl merkezinin yaklaşık 40 km kuzeydoğusundadır. Çakırdağı güneyden Sudurağı Kasabası ve Salur Köyü ile kuzeyden Akçaşehir Kasabası ve doğudan Karaağaç Köyü ile, batıdan Burunoba Köyü ile Beydilli Köyü ile sınırlanır. Çakırdağı, güneyde $37^{\circ}19'.255$ K ile $33^{\circ}24'.399$ D noktası, kuzeyde $37^{\circ}23'.397$ K ile $33^{\circ}32'.497$ D noktası, batıda $37^{\circ}23'.576$ K ile $33^{\circ}20'.950$ D noktası ve doğuda $37^{\circ}23'.470$ K ile $33^{\circ}32'.765$ D koordinantları arasında bulunmaktadır. 1100-1385 m arasında değişen yükseltilerle, doğu batı yönünde tepelerden ve aralarındaki vadilerden oluşur. Dağ, düz bir ovada ince uzun bir yükselti oluşturur (Şekil 1). Araştırma alanı, Büyük Konya Havzası'nın güneybatısında bulunan Karaman Havzası'nda yer almaktadır. Bitki coğrafyası bakımından İran-Turan Floristik Bölgesi

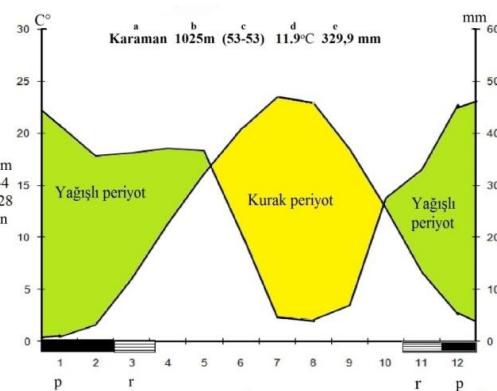
incede bulunan çalışma alanı, Davis'in Grid sistemine göre C4 karesinde yer almaktadır (Davis, 1965-1988). Güner vd. (2012)'e göre İç Anadolu Bölgesi, Konya Bölümü'ne girmektedir.

Araştırma alanının yaklaşık 173 km² alanı kapsamakta, bunun 40 km² bölümü korunan alanı oluşturmaktadır. Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından erozyon kontrolü ve ağaçlandırma çalışması yapılarak dikenli tel ile korumaya alınmıştır (Şekil 1). Alan koruma altına alınmadan önce ileri derecede otlatma ve tahrıbata uğradığı için bazı tepelerde ve yamaçlarda yüzeyel erozyonla birlikte bitki örtüsü azalmış ve kayaçlar ortaya çıkmıştır. Korunan alanların içine kültür bitkilerden *Cedrus libani*A. Rich. var. *libani* (Sedir), *Pinus nigra*Arn. subsp. *pallasiana*(Lamb.) Holmboe. var. *pallasiana* (Karaçam), *Fraxinus angustifolia* subsp. *angustifolia* (dişbudak), *Amygdalus orientalis* Miller. (Badem), *Ailanthus altissima* (Miller) Swingle (Aylantus), *Prunus divaricata* Ledeb. var. *pissidii* Koch. (Erik) ve *Pistacia palaestina* Boiss. (Çitlenbik) dikilmiş veya ekilmiştir. Korunan alan (Şekil 1) Çakırdağı Genel Avlaşısı olarak 2011 yılında tescillemiştir (Anonim, 2017).

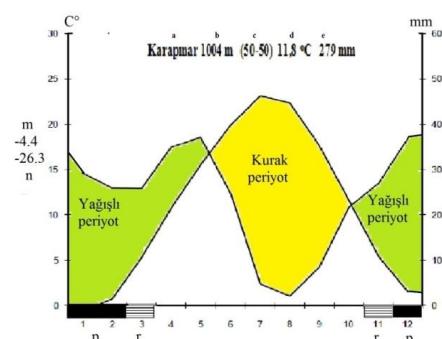
1.2. Araştırma alanının jeoloji, toprak ve iklimözellikleri

Karadağ'ın doğuya doğru bir uzantısı gibi görünen, ancak ondan Neojen dolgu sahası ile ayrılan ve kristal kalkerden meydana gelmiş olan Çakırdağı, Torosların bu bölgedeki en kuzey kesimini meydana getirmektedir (Akkuş, 1995). Karaman-Ayrancı Ovaları ile Hotamış-Akgöl Bataklıklar arasında yer alan Çakırdağı, bu Paleozoik formasyonlarının en yüksekte ve en kütlevi olanıdır. Formasyon, gri renkli, orta kalınlıkta ve belirgin tabaklı rekristalize kireçtaşları ile başlar, koyu gri-siyah renkli, orta-kalın tabaklı dolomitlerle devam eder ve en üstte yer alan açık gri renkli rekristalize kireçtaşlarından oluşur. Tabanında yer alan boksitli lateritik bir seviye üzerinde yumlu ve geçişli olarak Geç Senonyenya kırmızı renklipelajikkireçtaşları yer almaktadır (Gül vd., 1984; Ulu ve Balci, 2009). Araştırma alanının büyük toprak grubu kahverengi, koltuviyal, tuzlu sodik (çorak) topraklar ile kayalardan oluşmaktadır (Anonim, 1992).

En yakın Karaman(Merkez), Karapınar(Konya) ve Ereğli (Konya) rasat istasyonlarına göre araştırma alanı "Kurak, alt, kişi çok soğuk Akdeniz iklimi" biyoiklim katında yer almaktadır (Akman, 1999). Mevsimlere göre azalan yağış miktarları Karaman ve Ereğli'de KİSY; Karapınar'da İKSÝ şeklinde sıralanır. Bu bilgiler çerçevesinde Karaman ve Ereğli, Doğu Akdeniz yağış rejimi 1. tipi; Karapınar, Doğu Akdeniz yağış rejimi 2. tipi içine girmektedir. Yıllık toplam yağış miktarı Karaman'da 329,9 mm, Karapınar'da 279 mm ve Ereğli'de 301,6 mm'dir. Ortalama sıcaklıklar ve aylık ortalama yağış miktarları hesaplanarak araştırma alanının ombrotermik (yağış-sıcaklık) diyagramları çizilmiştir (Şekil 2, 3, 4).

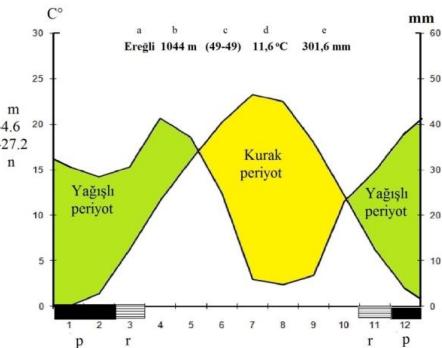

Şekil 2. Karaman ilinin iklim diyagramı

Şekil 4. Karapınar ilçesinin iklim diyagramı

Şekil 3. Ereğli ilçesinin iklim diyagramı

Şekil 3. Ereğli ilçesinin iklim diyagramı

2. Materyal ve yöntem

Araştırma alanımızın jeolojik ve büyük toprak gruplarına ilişkin bilgiler ilgili eserler esas alınarak hazırlanmıştır (Ulu ve Balci, 2009, Bilgiç, 2009, Anonim, 1992, 2007). Çakırdağı'nın topografik haritası (Şekil 1) Devlet Su İşleri (DSİ) Konya Bölge

Kullanılan Kısalmalar; a: Meteoroloji İstasyonu, b: Meteoroloji İstasyonu Yüksekliği (m.), c: Sıcaklık ve yağış rasat yılı, d: Ortalama yıllık sıcaklık (C°), e: Ortalama yıllık yağış (mm.), m: En soğuk ayın en düşük sıcaklık ortalaması (C°), n: Mutlak minimum sıcaklık (C°), p: Mutlak donlu aylar, r: Muhtemel donlu aylar, KİSY: Kişi, İlkbahar, Sonbahar, Yaz, İKSÝ: İlkbahar, Kişi, Sonbahar, Yaz, cm: Santigrat derece, m: Metre, mm: Milimetre.

Müdürlüğünden temin edilen harita (Şenel, 1997) esas alınarak çizilmiştir. Araştırma alanının iklimi ile ilgili meteorolojik veriler Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Konya Meteoroloji 8. Bölge Müdürlüğü'nden almıştır (Anonim, 2012). Araştırma alanının çevresindeki Karaman, Ereğli ve Karapınar istasyonlarının iklim diyagramları Gaussen metoduna göre çizilerek, çalışma bölgesinin yıllık kuraklık indisi De Mortenne ve Gottman'ın yöntemine göre, iklim tipi ve biyoiklim katı Emberger metoduna göre hesaplanmıştır (Akman, 1999).

Araştırma materyalini, Çakırdağı'ya çevresinde yayılış gösteren vasküler bitkiler oluşturmaktadır. 2009-2013 yıllarında belirli periyotlarla araştırma alanına ziyaret yapılarak bitki örnekleri toplanmıştır. Toplanan bu bitki örnekleri lokaliteleriyle birlikte gerekli diğer arazi kayıtları deftere yazılarak numaralandıktan sonra herbaryum teknüğine uygun olarak preslenip kurutularak teşhis için hazırlanmıştır (Saya ve Mısırdalı, 1982; Seçmen vd., 2008). Bu örneklerin teşhisinde temel kaynak olarak Türkiye Florasından (Davis, 1965, 1985; Davis vd., 1988; Güner vd., 2000) ve bazı revizyon çalışmalarından (Yıldırım, 2008; Tekşen ve Karaman Erkul, 2016) yararlanılmıştır. Türkiye florasının veya revizyonların yetersiz kaldığı durumlarda Avrupa, Irak, İran, Rusya, Filistin Flora (Tutin vd., 1964-1981; Townsend ve Guest, 1966-1985; Rechinger, 1966-1977; Zohary, 1966-1986; Komarov vd., 1934-1964) eserleri incelenmiştir. Bunun yanında teşhisinde şüphe duyulan bazı örnekler teşhisini ve kontrolü için alanında uzman ve revizyon çalışması yapan kişilerden yardım alınmıştır. Örnekler Dumlupınar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü Herbaryumu (DUP) ve Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü herbaryumunda (KNYA) kayıt altına alınmıştır.

Tehisini yapılan bitkilerin listesi, APG IV (Cole vd., 2016) göz önünde bulundurularak Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler) kitabındaki APG III (Angiosperm Filogeni Grubu [Angiospermi Phylogeny Group]) sisteme göre ve alfabetik olarak verilmiştir (Güner vd., 2012; Reveal & Chase, 2011). Taksonların adları yazılırkene dekri kabul edilen takson isimleri ve otör adları yazılmış fakat sinonimleri verilmemiştir. Takson isimlerinde yapılan aktarma, isim ve statü değişiklikleri Med-Checklist, The Plant List ve International Plant Name Index internet sayfaları taranarak düzenlenmiştir (Anonim, 2016 a,b,c). Bitki listesi hazırlanırken önce familya, sonra cins, sonra tür ve tür altı taksonlar verilmiştir. Taksonlara ait bilgiler yazılırkene dekri kabul edilen takson adı, otör adı, yer veya mevki adı, toplama tarihi, toplayıcı adı ve numarası, kültür olup olmadığı, endemizm durumu, varsa fitocoğrafik bölgesi, bitkinin hayat formu şeklinde bir sıralama takip edilmiştir.

Çalışma alanında yer alan endemik bitkiler “Türkiye Bitkileri Kırmızı Kitabı” adlı esere göre ve ayrıca son yıllarda yapılan değişikliklerde dikkate alınarak hazırlanmıştır (Ekim ve ark. 2000; Güner vd., 2012, IUCN, 2014). Çalışmada ortaya çıkan veriler rakamsal olarak değerlendirilerek endemik bitkilerin sayısı ve oranı, en çok tür içeren familyalar, en çok tür sahip on cinsler, toplanan bitkilerin hayat formları ve ait oldukları fitocoğrafik bölgelere ait istatistiksel veriler, değerlendirme kısmında yer verilmiştir. Türkiye Florası verilerine göre özellikle Çakırdağı'na yakın çevrelerde önceki yıllarda yapılmış olan çalışmaların bazı sonuçları; fitocoğrafik bölgeler ve endemizm kıyaslamaları yapılarak benzerlik ve farklılıklar yorumlanmıştır.

3. Bulgular

Bitki toplanan yerler:

- 1- C4-Karaman-Çakırdağı: Yalnızdağ Tepesi, kayalık yamaçlar, 1100-1230 m,
- 2- C4-Karaman-Çakırdağı: Fahrettin Deresi- Fahrettin Ağlı Mevkii, step, 1050m-1125m,
- 3- C4-Karaman-Çakırdağı: Keçi Ağlı Mevkii, Yörük Mezarlığı, kayalık, 1100-1330 m,
- 4- C4-Karaman-Çakırdağı: Üzümlünün Tepesi, kayalık, 1100-1330 m,
- 5- C4-Karaman-Çakırdağı: Yediler Yaylası, step, 1032-1078 m,
- 6- C4-Karaman-Çakırdağı: Mandala Yaylası, step, 1032-1078 m
- 7- C4-Karaman-Çakırdağı: Keldağ Tepesi, kayalık yamaçlar, 1090-1280 m,
- 8- C4-Karaman-Çakırdağı: Cumhuriyet Yaylası, step, 1026-1048 m,
- 9- C4-Karaman-Çakırdağı: Kazancı Yaylası, step, 1032-1078 m,
- 10- C4-Karaman-Çakırdağı: Yumrukaya Tepesi, kayalık yamaçlar, 1090-1230 m,
- 11- C4-Karaman-Çakırdağı: ÇarşakDeresi, dere kenarı, 1050-1130m,
- 12- C4-Karaman-Çakırdağı: Yolbel Deresi, dere kenarı, 1050-1180 m,
- 13- C4-Karaman-Çakırdağı: Yunusların Ağlı- kayalık yamaçlar, 1280-1360 m,
- 14- C4-Karaman-Çakırdağı: İnlice Ağlı Mevkii, kayalık yamaçlar, 1080-1290 m,
- 15- C4-Karaman-Çakırdağı: Pelitli Deresi, kayalık yamaçlar, 1070-1290 m,
- 16- C4-Karaman-Çakırdağı: Çakırdağ Tepesi, kayalık yamaçlar, 1090-1385 m,
- 17- C4-Karaman-Çakırdağı: Kavurgalık Tepesi, kayalık yamaçlar, 1090-1380 m,
- 18- C4-Karaman-Çakırdağı: ÇukurköşMerdivenli Ağilları Mevkii, step, 1050-1130m,
- 19- C4-Karaman-Çakırdağı: Çifteağıllar-Ekinliklikol Deresi, step, 1050-1190m,
- 20- C4-Karaman-Çakırdağı: Aşkınnın Ağlı Mevkii, 1050-1140 m,
- 21- C4-Karaman-Çakırdağı: İmraklı Ağlı 1050-1190m,
- 22- C4-Karaman-Çakırdağı: Tavşanlıbucak Deresi, 1030-1290 m,
- 23- C4-Karaman-Çakırdağı: Danakoyak Tepesi, 1130-1360 m,
- 24- C4-Karaman-Çakırdağı: Hayatının Ağlı, 1030-1120 m,
- 25- C4-Karaman-Çakırdağı: Akçaşehir-Karaağaç köyü yolu kenarları, 1035-1070 m,
- 26- C4-Karaman-Çakırdağı: Akçaşehir-Beydilli köyü yolu kenarları, 1035-1070 m,
- 27- C4-Karaman-Çakırdağı: Akçaşehir Çevresi, 1030-1100 m,

Kullanılan kısaltmalar: ÖÇ : Ömer ÇEÇEN, subsp.: Alttür, var.: Varyete

3. Bulgular

3.1. Araştırma Alanının Florası

Divisio : PTERIDOPHYTA ASPLENIACEAE

1. *Asplenium ceterach* L., 16. 01.05.2012, ÖÇ 1509.Geofit.
  2. *Dryopteris filix-mas*(L.) Schott., 2, 02.05.2013, ÖÇ 746.Geofit.
- Divisio:MAGNOLIOPHYTA(TOHUMLU BİTKİLER)**
Subdivisio:PINOPHYTINA (AÇIK TOHUMLULAR)

- 278.** *A.chrysochlorus* Boiss.&Kotschy, 1, 16.06.2012, ÖC 696. Endemik. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 279.** *A.Densifolius*Larn. subsp. *ayashensis*Aytaç & Ekim, 15, 23.05.2013, ÖC 782. Endemik. İran-Turan elementi. Kamefit.
- 280.** *A.gaeobotrys* Boiss. & Bal.,5, 24.04.2013, ÖC 664. Endemik. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 281.** *A.lycaonicus* Hub.-Mor. & Reese, 19, 31.05.2012, ÖC 1395. Endemik. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 282.** *A. macrocephalus* Willd. subsp. *finitimus*(Bunge) D.F.Chamb.,14, 23.05.2013, ÖC 775. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 283.** *A. mesoginatus* Boiss.,1, 02.05.2013, ÖC 698. Endemik. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 284.** *A.microcephalus* Willd. subsp. *microcephalus*, 15, 19.05.2012, ÖC 1622. İran-Turan elementi. Kamefit.
- 285.** *A.onobrychis* L.,15, 13.06.2013, ÖC 1968. Hemikriptofit.
- 286.** *A. oxytropisfolius* Boiss.,2, 23.05.2013, ÖC 724. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 287.** *A. pendulus* DC., 4, 12.06.2013, ÖC 1897. İran-Turan elementi. Kamefit.
- 288.** *A.strictispinus* Boiss.,23, 24.04.2013, ÖC 649. Endemik. Kamefit.
- 289.** *A.tmoleus* Boiss. var. *bounacanthus*(Boiss.) Chamb.,18, 12.06.2013, ÖC 1923. Endemik. Kamefit.
- 290.** *A.triradiatus* Bunge.,2, 23.05.2013, ÖC 733. Teroftit.
- 291.** *A.zederbaueri* Stadlmann, 4, 23.05.2013, ÖC 536. Endemik. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 292.** *Ebenus hirsuta* Jaub. & Spach.,2, 29.05.2010, ÖC 1104. Endemik. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 293.** *Hedysarum pannosum* (Boiss.) Boiss.,3, 07.07.2011, ÖC 1430. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 294.** *Lathyrus cicera* L.,15, 31.05.2013, ÖC 1515. Akdeniz elementi. Teroftit.
- 295.** *L.saxatilis* (Vent.) Vis.,10, 23.05.2013, ÖC 790. Akdeniz elementi. Teroftit.
- 296.** *Lens culinaris* Medik subsp. *orientalis* (Boiss.) Ponert.,1, 02.05.2013, ÖC 742. Teroftit.
- 297.** *Lotononis genistoides* (Fenzl) Benth.,5, 07.07.2011, ÖC 1455. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 298.** *Lotus aegaeus* (Gris.) Boiss.,12, 24.05.2013, ÖC 1136. Hemikriptofit.
- 299.** *L. corniculatus* L. var. *corniculatus*, 12, 29.05.2010, ÖC 1125. Hemikriptofit.
- 300.** *Medicago astroites* (Fish. & Mey.) Trautv.,10, 31.05.2011, ÖC 1354. İran-Turan elementi. Teroftit.
- 301.** *M.biflora*(Griseb.) E.Small.,15, 31.05.2011, ÖC 1362. İran-Turan elementi. Teroftit.
- 302.** *M.coronata* (L.) Bart.,10, 23.05.2013, ÖC 796. Akdeniz elementi. Teroftit.
- 303.** *M.crassipes* (Boiss.) E.Small, 10, 31.05.2011, ÖC 1364. İran-Turan elementi. Teroftit.
- 304.** *M.fischeriana* (Ser.) Trautv.,10, 31.05.2011, ÖC 1323. Teroftit.
- 305.** *M.monantha* (C.A.Mey.) Trautv.,2, 02.05.2013, ÖC 738. Teroftit.
- 306.** *M.noeana* Boiss.,10, 23.05.2013, ÖC 792. İran-Turan elementi. Teroftit.
- 307.** *M.radiata* L.,2, 13.04.2009, ÖC 484. İran-Turan elementi. Teroftit.
- 308.** *M.rigidula* (L.) All. var. *rigidula*, 20, 24.05.2013, ÖC 1198. Teroftit.
- 309.** *M.sativa* L. subsp. *sativa*,27, 29.09.2012, ÖC 1785. Hemikriptofit.
- 310.** *Onobrychis oxydonta* Boiss. var. *armena* (Boiss. & Huet) Aktoklu, 2, 12.05.2011, ÖC 1299. Hemikriptofit.
- 311.** *O.oxydonta*Boiss. var. *oxydonta*, 14, 13.06.2013, ÖC 1964. Hemikriptofit.
- 312.** *Pisum sativum* L. subsp. *elatius* (Bieb.)Ascher. & Graebn. var. *elatius*, 10, 31.05.2011, ÖC 1322. Akdeniz elementi. Teroftit.
- 313.** *Securigera varia* (L.)Lassen, 15, 12.06.2013, ÖC 1937. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 314.** *Trigonella coerulescens* (Bieb.) Hal. subsp. *coerulescens*, 2, 02.05.2013, ÖC 741. Teroftit.
- 315.** *T.filipes* Boiss., 15, 24.04.2013, ÖC 678. Teroftit.
- 316.** *T.monspeliac*a L., 2, 23.05.2013, ÖC 732. Teroftit.
- 317.** *T.plicata* (Boiss. & Bal.) Boiss.,10, 23.05.2013, ÖC 1157. Endemik.Teroftit.
- 318.** *T.spruneriana* Boiss., 14, 23.05.2013, ÖC 781. Teroftit.
- 319.** *T.velutina* Boiss., 14, 31.05.2011, ÖC 1369. Teroftit.
- 320.** *Vicia cracca* L. subsp. *cracca*, 2, 02.05.2013, ÖC 745. Avrupa-Sibirya elementi. Hemikriptofit.
- FAGACEAE**
- 321.** *Quercus trojana*Webb subsp. *trojana*,15, 23.05.2013, ÖC 1168. Doğu Akdeniz elementi. Mikrofanerofit.
- GERANIACEAE**
- 322.** *Erodium ciconium*(L.) L'Herit.,7, 13.04.2009, ÖC 339. Teroftit.
- 323.** *E.cicutarium* (L.) L'Hérit. subsp. *cicutarium*,1, 12.05.2011, ÖC 1309. Teroftit.
- 324.** *Geranium molle* L. subsp. *molle*, 3, 24.04.2013, ÖC 688.Teroftit.
- 325.** *G.pyrenaicum* Burm.f.,1, 12.05.2011, ÖC 1278. Hemikriptofit.
- 326.** *G.rotundifolium* L.,13, 13.04.2009, ÖC 481.Teroftit.
- 327.** *G.tuberosum* L.,4, 13.04.2009, ÖC 445.İran-Turan elementi. Geofit.
- HYPERIACEAE**
- 328.** *Hypericum aviculariifolium* Jaub. & Spach, 3, 28.05.2012, ÖC 1895. Endemik. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 329.** *H.scabrum* L.,12, 12.05.2011, ÖC 1312.İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- IRIDACEAE**
- 330.** *Crocus reticulatus* Steven ex Adams subsp. *reticulatus*,7, 14.11.2011, ÖC 1175.İran- Turan elementi. Geofit.
- 331.** *Gladiolus atrovirens*Boiss.,10, 01.05.2012, ÖC 1510. İran-Turan elementi. Geofit.
- 332.** *Iris schachtti* Markgraf, 14, 19.05.2012, ÖC 1578. Endemik. İran-Turan elementi.Geofit.
- 333.** *I.sprengeri* Siehe, 5, 08.05.2010, ÖC 891. Endemik. İran-Turan elementi.Geofit.
- 334.** *I.stenophylla*Hauskkn. & Siehe ex Baker. subsp. *stenophylla*,7, 30.03.2012, ÖC 1478. Endemik. İran- Turan elementi. Geofit.
- JUGLANDACEAE**
- 335.** *Juglans regia*L.,24, 03.05.2013, ÖC 757. Kültür, Mikrofanerofit.
- LAMIACEAE**
- 336.** *Ajuga chamaepitys*(L.) Schreb. subsp. *chia*(Schreb.) Arcang.,3, 12.06.2013, ÖC 1906. Hemikriptofit.
- 337.** *A.chamaepitys* (L.) Schreber. subsp. *mesoginatus*, 7, 08.05.2010, ÖC 922. Doğu Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 338.** *Ballota larensana* Boiss. & Heldr.,1, 30.07.2011, ÖC 1471. Endemik. İran-Turan elementi. Hemikriptofit.
- 339.** *Clinopodium graveolens* (M.Bieb) Kuntz. subsp. *rotundifolium* (Pers.) Govaerts, 7, 13.04.2009, ÖC 428. Teroftit.
- 340.** *Lallemantia iberica* (Bieb.) Fisch. & C.A.Mey.,15, 01.05.2012, ÖC 1521. İran- Turan elementi. Teroftit.
- 341.** *Lamium amplexicaule* L. var. *amplexicaule*, 1, 30.03.2009, ÖC 349. Teroftit.
- 342.** *L.garganicum* L. subsp. *striatum*(Sm.) Hayek. var. *striatum*, 3, 13.04.2009, ÖC 491. Akdeniz elementi. Hemikriptofit.
- 343.** *L.orientale* (Fisch. & C.A.Mey.) E.H.L. Krause, 2, 08.05.2010, ÖC 804. İran-Turan elementi. Teroftit.

edilmiştir. Tespit edilen 531 taksondan 88'i endemiktir ve endemizm oranı % 16,6'dır. Tespit edilen 14 takson kültür bitkisi olup toplam tür sayısına dahil edilmiştir.

Çalışma alanında tespit edilen taksonlardan 163 (%30.5) 'ü İran-Turan, 76 (%14.3) 'sı Akdeniz, 9(% 1.7)'u Avrupa-Sibirya fitocoğrafik bölgelerine aittir. Geriye kalan 284 takson (% 53.4) ise fitocoğrafik bölgesi ya belli değil ya da geniş yayılışlıdır. Bu verilere göre çalışma alanında ağırlıklı olarak İran-Turan elementi bitkilerden oluşmaktadır, ancak Akdeniz fitocoğrafik bölgesi sınırina yakın olduğu için Akdeniz elementi bitkilerde büyük oranda artış gözlenmektedir (Tablo 1).

Tablo1. Araştırma alanında bulunan taksonların fitocoğrafik bölgeleri dağılımı

Fitocoğrafik Bölgeler	Takson Sayısı	Oran (%)
İran-Turan	162	30,5
Akdeniz	76	14,3
Avrupa-Sibirya	9	1,7
Belirlenemeyen veya Geniş Yayılışlı	284	53,5
Toplam	531	100

Tablo 2. Karşılaştırılan alanlardaki taksonların fitocoğrafik bölgelere göre dağılımı

Araştırma Alanları	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Takson Sayısı	531	521	834	330	877	530	641	494	394
İran-Turan	30.5	25.5	27.3	14.3	16.0	23.4	33.4	26.9	19.2
Akdeniz	14.3	11.6	19.6	27.3	12.1	18.5	12.6	7.5	11.3
Avrupa-Sibirya	1.7	3.1	4.7	2.7	4.3	3.2	2.5	7.1	3.2
Belirlenemeyen veya Geniş Yay.	53.5	59.8	48.4	54.7	51.7	23.4	51.5	58.5	66.3

Karşılaştırma yapılan Araştırma alanları;

1. Çakırdağı (Karaman) Florası (Çeçen, 2014),
2. Karadağ (Karaman) Bitkileri (Ünal ve Ocakverdi, 1991),
3. Ayrancı Barajı, Karakükürtlü Dağı, Alahan ve Karaman Arasında Kalan Bölgenin Florası 1,2 (Ünal ve Sağlam, 2008),
4. Büyükeğri Dağı (Mut, İçel) ve Çevresinin Florası (Şirin ve Ertuğrul, 2015),
5. Hacıbaba Dağı'nın (Karaman-Kazımkarabekir) Florasına Katkılar (Serin, 1996),
6. Dipsiz Göl-Sarıot Yayıları-Sorkun(Bozkır- Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası (Tugay vd., 2002),
7. Obruk (Karapınar) Yayılarının ve Karacadağ ve Florası (Dural ve Ekim, 2007),
8. Ekicek Dağı (Aksaray) ve Çevresinin Florası (Ünal ve Dinç, 2000),
9. Apa (Çumra- Konya) Barajı ve çevresinin florasına katkılar (Serin vd. 1998).

Karşılaştırma yapılan bütün çalışmalar İran-Turan fitocoğrafik bölgесindedir, Büyükeğri Dağı (Mut, İçel) ve Çevresinin Florası Akdeniz fitocoğrafik bölgesine yakın olduğu için bu bölgenin elementlerini hakimdir. Diğer çalışmalar ise Akdeniz fitocoğrafik bölgencesine yakınlığına göre bu bölgenin elementlerini içermektedir. Obruk (Karapınar) Yayılarının ve Karacadağ ve Florası (Dural ve Ekim, 2007) ve Ekicek Dağı (Aksaray) ve Çevresinin Florası (Ünal ve Dinç, 2000) çalışmaları Akdeniz fitocoğrafik bölgescine en uzak alanları oluşturdukları için oransal olarak bu bölgenin elementlerini daha az içermektedir. Avrupa-Sibirya elementleri ise karşılaştırılan alanlara uzak olduğu için bu bölge elementleri çok az görülmektedir (Tablo 2). Çalışma alanında toplanarak teşhisleri yapılan 531 tür ve tür altı taksondan 88'i endemiktir ve endemizm oranı % 16.6'tır. Alanın topografik ve jeolojik durumu ve izole bir alan olması bu endemizm oranı artışı açıklayabilir (Tablo 3). Bölge de yakın çevrede yapılan çalışmalarla karşılaşıldığında Toroslar yakın bölgelerin endemizminin arttığı görülmektedir (Tablo 4). Çalışma alanımızda takson sayısı bakımından en büyük familyalardan ilk 3 sırayı alan Asteraceae, Fabaceae ve Brassicaceae Türkiye Florasıyla uyum göstermektedir. Türkiye Florasında 4. sırada olan Lamiaceae familyası çalışmamızda 5. sırada yer almaktadır. Türkiye Florasında 5. sırada olan Caryophyllaceae familyası çalışmamızda 6. sırada yer almaktadır. Türkiye Florasında 6. sırada olan Poaceae familyası çalışmamızda 4. sırada yer almaktadır. (Ekim, 2014). Çalışma alanımızda bulunan ilk on familyanın takson sayısı 344 olup, toplam floranın % 66,8'ni teşkil etmektedir. Bazı çalışmalarla (Dural ve Ekim, 2007; Serin, 1996) Scrophulariaceae familyası ilk onda bulunmasına rağmen bu çalışmada ilk on sırada yer almamaktadır. Bunun nedeni de bu familyalardaki bazı cinslerin başka familyaya taşınmasıdır (Tablo 5). Türkiye Florasında en fazla takson içeren *Astragalus* cinsi, çalışmamızda da 1. sırayı alarak benzerlik göstermektedir. Türkiye Florasında 4. sırada olan *Centaurea* cinsinin bazı taksonları *Cyanus* cinsine taşınmasına rağmen çalışmamızda 2. sıraya yerleşmiştir. *Medicago* cinsi 4. sırada bulunmaktadır. *Medicago* cinsine *Trigonella* cinsinden taşınan taksonlar nedeniyle artış gözlenmiştir. Çalışma alanımız İran-Turan fitocoğrafik bölgesi ağırlıklı olduğu için bu sonuç normaldir.

Tablo 3. Araştırma alanının endemizm durumu

	Endemik	Endemik olmayan	Toplam
Takson Sayısı	88	443	531
Oran (%)	16.6	83.4	100

Tablo 4. Karşılaştırılan alanlarda endemizm durumu

Araştırma Alanları	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Toplam Takson Sayısı	531	521	834	330	877	530	641	494	394
Endemik Takson Sayısı	88	70	168	56	139	91	119	69	44
Endemizm Oranı (%)	16.6	13.5	20	16.9	15.8	17.1	18.5	13.9	11.1

Tablo 5. Araştırma alanında en fazla taksona sahip familyalar

Sıra No	Familya Adı	Takson Sayısı	Oran(%)
1	Asteraceae	74	14.1
2	Fabaceae	47	8.9
3	Brassicaceae	45	8.5
4	Poaceae	44	8.3
5	Lamiaceae	40	7.5
6	Caryophyllaceae	29	5.5
7	Boraginaceae	22	4.1
8	Apiaceae	20	3.7
9	Papaveraceae	15	2.8
10	Ranunculaceae	14	2.6
	Toplam	350	65.9
	Düğerleri	181	34.1
		531	100

Türkiye Florasında 2. sırada yer alan ancak çalışmamızda ilk on sırada yer almayan *Verbascum*cinsi çalışmamızda 5 takson ile temsil edilmektedir. Türkiye Florasında 3. sırada yer alan *Allium*cinsi çalışmamızda 5. sıra da yer almaktadır. Türkiye Florasında 5. sırada olan *Silene* cinsi çalışmamızda 8. sırada yer almıştır(Ekim, 2014). Türkiye Florası'nda çok takson içeren *Galium*, *Euphorbia*, *Salvia* cinsleri ilk on sırada yer almazken, çalışmamızda bu cinsler ilk on sırada yer almaktadır. *Valerianella* ve *Bromus* cinsleri de çok takson içeren cinsler sıralamasında yer bulmaktadır(Tablo 6). Bunun nedeni de alanda step vejetasyonun hakim olması gösterilebilir. Monotipik endemik cins *Cyathobasis* çalışma alanımızda mevcuttur. Araştırma alanından toplanan ve teşhisleri yapılan bitkilerin Raunkiaer'in hayat formlarına göre sınıflandırdığımızda; Terofitler 205 taksonla 1. sırada, Hemikriptofitler 202 taksonla 2. sırada, Geofitler 55 taksonla 3. sırada, Kamefitler 35 taksonla 4. sırada olduğu ortaya çıkmıştır (Tablo 7).

Çalışma alanımızdan bilim dünyasına *Verbascum misridalianum* Karavel., Çeçen & Ünal(Ceçen vd., 2015) ve *Valerianella turcica* A. Doğru-Koca & G. Zare(Doğru-Koca vd., 2016) yeni tür olarak tanıtılmıştır.*Aethionema karamanicum*Ertuğrul & Beyazoğlu(Ertuğrul ve Beyazoğlu, 1997) ikincive *Erysimum dincii*Yıldırımlı üçüncü bir lokalite(Yıldırımlı, 2008; Şahin vd., 2010) olarak alanımızdan toplanmıştır. Çalışma ile Çakırdağı'nın (Karaman) Bitki Sosyolojisi ve Bitki Ekolojisi Selçuk Üniversitesi Araştırma Fonu Projesi olarak alanda yapılan çalışmadaki 150 taksona (Ocakverdi ve Ünal, 1995) ilave olarak 381 taksonun yayılışının olduğu belirlenmiştir. Yapılan ağaçlandırma çalışmalarında son yılların kurak gitmesine rağmen büyük oranda başarı sağlanmıştır. Koruma ile birlikte bölgeye uygun olabilecek erozyon kontrolü ve ağaçlandırma çalışmaları yapılmıştır. Bundan da önemli ölçüde yarar görüldüğü için bu çalışmaların imkanlar dahilinde devam etmesi gerekmektedir. Araştırma alanı çevresindeki köylerde yaşayan halk eskiye nazaran değişik sebeplerden küçük baş hayvanyetiştirmeyi azaltmıştır. Son dönemde koruma alanı dışında olatma baskısı azalmıştır. Ancak koruma alanının dışında bu bölgelerde bitki örtüsü yok denecək kadar azalmış ve hayvanların tercih etmediği bitkiler yer almaktadır. Dolayısı ile çalışma alanımızdaki korunan alanın doğal bitki çeşitliliğindeki canlanma ve artış göz önüne alırsa bütün alanın koruma altına alınması gerekmektedir. Sonuç olarak, bütün yurta olduğu gibi araştırma alanımızda dabitki zenginliğini oluşturan her taksonun korunması için çaba gösterilmelidir.

Tablo 6. Araştırma alanında en fazla taksona sahip cinsler

Sıra No	Cins	Takson Sayısı	Oran(%)
1	<i>Astragalus</i>	17	3.2
2	<i>Alyssum</i>	11	2.1
3	<i>Centaurea</i>	10	1.9
4	<i>Medicago</i>	10	1.9
5	<i>Allium</i>	9	1.7
6	<i>Galium</i>	9	1.7
7	<i>Valerianella</i>	9	1.7
8	<i>Silene</i>	8	1.5
9	<i>Bromus</i>	8	1.5
10	<i>Euphorbia</i>	7	1.3
11	<i>Salvia</i>	7	1.3
	Toplam	105	19.8
	Düğerleri	426	80.2
	Toplam	531	100

Tablo 7. Araştırma alanında bulunan bitkilerin hayat formları.

Sıra No	Hayat Formu	Toplam Sayı	Oran (%)
1	Terofit	205	38.7
2	Hemikriptofit	202	38.1
3	Geofit	55	10.3
4	Kamefit	35	6.5
5	Mezofanerofit	11	2.3
6	Mikrofanerofit	9	1.7
7	Nanofanerofit	8	1.5
8	Vasküler Parazit	6	1.2
	Toplam	531	100

Teşekkür

Bazı taksonların teşhislerinde ve kontrollerinde yardımcı olan Ali Aslan DÖNMEZ, Aslı DOĞRU KOCA, Bayram YILDIZ, Birol MUTLU, Candan KEMALOĞLU AYKURT, Deniz ULUKUŞ, Ekrem AKTOKLÜ, Emine Burcu YEŞİLYURT, Emre ÇİL DEN, Ergin HAMZAOGLU, Ersin MİNARECİ, Evren CABİ, Faik Ahmet KARAVELİOĞULLARI, Goshan ZARE, Hakkı DEMİRELMA, Hasan AKAN, Hüseyin DURAL, İsmail EKER, Kamil COŞKUNÇELEBİ, Kemal YILDIZ, Kuddisi ERTUĞRUL, Mehmet Ufuk ÖZBEK, Muhittin DİNÇ, Osman TUGAY, Mehtap TEKŞEN, Ramazan Süleyman GÖKTÜRK, Süleyman DOĞU, Şinasi YILDIRIMLI, Tuna UYSAL, Tuncay DİRMENCI, Turan ARABACI, Yavuz BAĞCI ve Zeki AYTAÇ'a teşekkür ederim. Arazi çalışmalarında mihmandar ve araç desteği için Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müşaviri Ahmet DURAN'a, 8. Bölge Müdürlüğü Karaman Şube Müdürü Nazmi KAPLAN'a, arazi çalışmalarında Orman Muhabafaza Memuru Yılmaz ILKI'ya, Şoför Halil İbrahim SARIBİYIK'a, harita çizimi için Hatice ÇEÇEN'e teşekkürlerimi sunarım.

Bu araştırma, Bolu' da AİBÜ ile Flora Araştırmaları Derneği tarafından düzenlenen 1. Ulusal Bitki Biyoloji Kongresinde (2-4 Eylül 2015) sözlü bildiri olarak sunulmuştur..

Kaynaklar

- Akkuş, A. (1995). Karaman Havzası'nın Fiziki Coğrafya Özellikleri, E.F. 91, 83, Konya: Selçuk Üniversitesi Araştırma Fonu Yayıncı.
- Akman, Y. (1999). İklim ve Biyoiklim, Ankara: Palme Yayınları.
- Akman, Y., Vural, M., Quézel, P., Kurt, L., Ketenoglu, O., Serin, M., Barbéro, M. (1996). Etude de la végétation steppique de la région de Karaman et d'Ermene (sud de l'Anatolie centrale). Ecol. Mediterr., 22,1-7.
- Anonim, (1992). Konya İli Arazi Varlığı. Ankara : Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Yayıncı.
- Anonim, (2007). Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolu Proje Raporları, Karaman: Orman ve Su İşleri Bakanlığı Konya 8. Bölge Müdürlüğü Karaman Şubesi Yayıncı.
- Anonim, (2012). Karaman, Ayrancı, Karapınar, Ereğli ve Çumra İklim Verileri, 2012 İklim Verileri Bülteni, Konya: Orman ve Su İşleri Bakanlığı Konya Meteoroloji 8. Bölge Müdürlüğü Yayıncı.
- Anonim, (2016a). Med – Checklist, <http://ww2.bgbm.org/mcl/home.asp> (Erişim Tarihi: 31/12/2016).
- Anonim, (2016b). The International Plant Name Index. Royal Botanic Gardens, Kew. <http://www.ipni.org>. (Erişim Tarihi:31/12/2016).
- Anonim, (2016c). The Plant List. <http://www.theplantlist.org/> (Erişim Tarihi: 31/12/2016).
- Anonim, (2017). 2011-2015 Yılları Devlet Genel Avlak Tespit ve Tescil Faaliyetlerimiz. <http://bolge8.orman.su.gov.tr/8bolge/AnaSayfa/Baglisubeler/Karamansbmud/Karamansbmud.aspx?sflang=tr>(Erişim Tarihi 18/01/2017).
- Bilgiç, T. (2009). Türkiye Jeoloji Haritaları Serisi Karaman-N31 Paftası (No:128), Ankara: Maden Teknik ve Arama Genel Müdürlüğü Jeoloji Ettütler Dairesi Yayıncı.
- Boisser, E.(1867-1888). Flora Orientalis. Basele et Geneve Vol: 1-6, Genava.
- Christenhusz, M.J.M. Byng, J.W. (2016). The number of known plants species in the world and its annual increase. *Phytotaxa*, 261(3), 201-217. doi:[10.11646/phytotaxa.216.3.1](https://doi.org/10.11646/phytotaxa.216.3.1).
- Cole TCH, Hilger HH, Doğru-Koca, A. (2016). Kapalı Tohumluların Filogenisi - Çiçekli Bitkiler Sistemi (Turkish version of: Cole TCH, Hilger HH . Angiosperm Phylogeny Poster – Flowering Plant Systematics, doi: 10.13140/RG.2.1.5169.5768.
- Çeçen, Ö., Karavelioğulları, F.A. , Ünal, A. (2015).*Verbascum misridalianum* (Scrophulariaceae), a new species from central Anatolia, Turkey. *Phytotaxa*, 217, 96–99. doi:[10.11646/phytotaxa.217.1.10](https://doi.org/10.11646/phytotaxa.217.1.10).
- Davis, P.H., (ed.). (1965-1985).Flora of Turkey and the East Aegean Islands.Vol. 1-9.:Edinburgh University Press.
- Davis, P.H.(1988).Flora of Turkey and the East Aegean Islands, Vol.10.;Edinburgh University Press.
- Doğru-Koca,A.,Zare, G., Çeçen, Ö. (2016). *Valerianella turcica* (Caprifoliaceae), a new species from Turkey. *Phytotaxa*, 272 (2), 157–164. doi:[10.11646/phytotaxa.272.2.7](https://doi.org/10.11646/phytotaxa.272.2.7).
- Dural, H., Ekim, T. (2007). Obruk Yaylası ve Karacadağ (Karapınar) Florası, Selçuk Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Fen Dergisi, 29, 43-48.
- Ekim, T., Koyuncu, M., Vural, M., Duman, H., Aytaç, Z. & Adıgüzel, N. (2000). Türkiye Bitkileri Kırmızı Kitabı (Eğrelti ve Tohumlu Bitkiler) Red Data Book of Turkish Plants (Pteridophyta and Spermatophyta). Ankara: Türkiye Tabiatını Koruma Derneği ile Van 100. Yıl Üniversitesi Yayıncı.
- Ekim, T. (2014). Damarlı Bitkiler. Şu eserde: Güner, A. ve Ekim, T., (edlr.), (2014). Resimli Türkiye Florası, Cilt 1. İstanbul: Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi Yayınları Flora Dizisi 2, Flora Araştırmaları Derneği Yayıncı ve Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Ertuğrul, K., Beyazoğlu, O. (1997). A New Species From South Anatolia-*Aethionema karamanicus*(Cruciferae) Doğa Türk Botanik Dergisi, 21(2), 99,17.
- Geven, F., Adıgüzel, N., Vural, M. (2010).İç Anadoludan (Ereğli-Karaman) *Onobrychido artneni-Thymetalia leucostomi* Akman, Ketenoglu, Quezel 1985,Ordosu için Yeni Bir Alyans, Ekoloji, 19,89-101.
- Geven, F., Adıgüzel, N., Vural, M. (2015).İç Anadolu Bölgesi'nin güneydoğusunda (Ereğli-Karaman) *Artemisia santonicum* L. communitesinin floristik ve ekolojik özelliklerini, Journal of Biodiversity and Environmental Sciences(JBES), 7 (1), 368-379.
- Güner, A., Aslan, S., Ekim, T., Vural, M., Babaç, M.T.,(edlr.), (2012). Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler).İstanbul: Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi ve Flora Araştırmaları Derneği Yayıncı.
- Güner, A. ve Ekim, T., (edlr.),(2014). Resimli Türkiye Florası, Cilt 1. İstanbul: Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi Yayınları Flora Dizisi 2, Flora Araştırmaları Derneği Yayıncı ve Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Güner, A., Özhatay, N., Ekim, T., Başer, K.H.C. (eds), (2000). Flora of Turkey and the East Aegean Islands. Vol. 11.(Supplement 2) Edinburgh: University Press.
- IUCN, (2014). IUCN Red List of Threatened Species. Version 2015-4. Gland, Switzerland. <http://www.iucnredlist.org>, (Erişim Tarihi:30/11/2016).
- Koçak S., Özhatay N. (2000). Local Names Of Some Plants From Karaman Province. İstanbul Ecz. Fak. Derg. / J. Fac. Pharm. İstanbul,33, 27-36.
- Komarov, V.L. (1934-1964).Flora of the USSR.Vol. 1-30.Leningrad: Izdatel'stvo Akademii Nauk SSSR,
- Ketenoglu O., Serin, M, (1988). Türkiye Florasındaki C4 karesi için yeni kayıtlar, Doğa Türk Botanik Dergisi, 12(2), 147-153.

- Ocakverdi, H. Ünal, A. (1995). Çakırdağı'nın (Karaman) Bitki Sosyolojisi ve Ekolojisi Yönünden Araştırılması. (EF-90-0069) Konya: Selçuk Üniversitesi Araştırma Fonu Projesi Raporu.
- Özhatay, N., Kültür, S., Aksoy, N. (1994). Check-List of Additional taxa to the Supplement, Flora of Turkey, Turkish Journal of Botany, 18 (6), 497-514.
- Özhatay, N., Kültür, S., Aksoy, N.(1999). Check-List of Additional taxa to the Supplement, Flora of Turkey II, Turkish Journal of Botany, 23, 151-169.
- Özhatay, N., Kültür, S. (2006). Check-List of Additional taxa to the Supplement, Flora of Turkey III, Turkish Journal of Botany, 30, 281-316.
- Özhatay N, Kültür, Ş. & Aslan, S.,(2009). Check-list of additional taxa to the Supplement Flora of Turkey IV. Turkish Journal of Botany33, 191-226.
- Özhatay N, Kültür Ş, Gürdal, B. (2011). Check-list of additional taxa to the Supplement Flora of Turkey V. Turkish Journal of Botany. 35, 589-624.
- Özhatay N, Kültür Ş, Gürdal, B. (2013). Check-list of additional taxa to the Supplement Flora of Turkey VI. *J. Fac. Pharm. İstanbul* 43(1), 33-82.
- Özhatay N, Kültür Ş, Gürdal, B.(2015). Check-list of additional taxa to the Supplement Flora of Turkey VII. *J. Fac. Pharm. İstanbul* 45(1), 61-86.
- Rechinger, K.H.(1965-1977). Flora of Iranica. Graz-Austria: Academisch Druck u Verlagsanstalt.
- Reveal, J. L.,& Chase, M. W. 2011. Bibliographical information and synonymy of Magnoliidae. *Phytotaxa* 19, 71-134.
- Sağlam C, Ünal, A. (2007). C4 Karesi İçin Yeni Floristik Kayıtlar. Süleyman Demirel Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 11, 158-162.
- Saya, Ö., Mısırdalı, H. (1982). Bitkileri Toplama, Kurutma ve Herbaryum Tekniği, Dicle Üniver. Şanlıurfa Ziraat Fakültesi Yıllığı, 1(1) , 93-104.
- Seçmen, Ö., Gemici,Y., Görk,G., Bekat, L., Leblebici, E. (2008). Tohumlu Bitkiler Sistemi, İzmir: Ege Üniversitesi Yayınevi.
- Serin, M. (1996). Hacıbaba Dağı'nın (Karaman-Kazımkarabekir) florasına katkılar, Ot Sistematiğ Botanik Dergisi, 3(2), 15-48.
- Serin, M., Bağcı, Y., Söyler, S.(1998). Apa (Çumra- Konya) Barajı ve çevresinin florasına katkılar, Ot Sistematiğ Botanik Dergisi, 5(2), 33-52.
- Şenel, M. (1997). 1/100.000 Ölçekli Türkiye Jeoloji Haritaları. No: 2, Fethiye- L8 Paftası, Ankara: Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Yayınevi.
- Şahin, B., Aslan, S., Vural, M., Yıldırım, Ş., Ergin, E. (2010). Notes on the Distributions, Ecologies and Threat Categories of Closely Related Two Endemic Species of *Erysimum*. 8. OPTIMA Meeting, 22-26 March. Antalya.
- Şirin, E., Ertuğrul, K. (2015). Büyükeğri Dağı (Mut, İçel) ve Çevresinin Florası, Biological Diversity and Conservation, 8(2), 23-36.
- Tekşen, M., Karaman Erkul,S. (2016). The synopsis of the genus *Gagea* (Liliaceae) in Turkey. *Phytotaxa*. 230 (1), 101–129.
- Towsend, C.C.,Guest, E. (1966-1985). Flora of Iraq.Vol. 1-9, Baghdad: Ministry of Agriculture Republic of Iraq.
- Tugay, O., Dural, H., Bağcı, Y. (2002). Dipsiz Göl-Sariot Yaylası-Sorkun (Bozkır- Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Ot Sistematiğ Botanik Dergisi, 9(1), 33-55.
- Tugay, O., Ertuğrul., K. (2003). C4 Karesi İçin Yeni Floristik Kayıtlar, Selçuk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Fen Dergisi, 22, 1-6.
- Tutin, T.G., Heywood, V.H., Burges, N.A., Moore, D.M., Valentine, D.H., Walters, S.M., Webb, D.B.(1964-1981). Flora Europaea.Vol. 1-5. Cambridge: University Press.
- Ulu, Ü., Balci, V. (2009). Türkiye Jeoloji Haritaları Serisi Karaman-N30 Paftası (No:128), Ankara: Maden Teknik ve Arama Genel Müdürlüğü Jeoloji Etütler Dairesi Yayınevi.
- Ünal, A., Dinç, M.(2000). Ekicek Dağı (Aksaray) ve Çevresinin Florası. Ot Sistematiğ Botanik Dergisi, 7(2),89-110.
- Ünal, A., Ocakverdi, H. (1991). Karadağ'ın (Karaman) Bitkileri. Doğa Türk Botanik Dergisi, 15, 380-399.
- Ünal, A., Sağlam, C. (2008). Ayrancı Barajı, Karakükürtlü Dağı, Alahan ve Karaman Arasında Kalan Bölgenin Florası 1. Dumlupınar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 17, 27-47.
- Ünal, A., Sağlam, C. (2008). Ayrancı Barajı, Karakükürtlü Dağı, Alahan ve Karaman Arasında Kalan Bölgenin Florası 2. Dumlupınar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 18, 15-32.
- Zohary, M. (1966-1986). Flora PalaestinaVol. 1-4, Israel: Jerusalem Academic Press.
- Yıldırım, Ş. (2008). The Genus *Erysimum* L. (Brassicaceae) in Turkey, some new taxa, records, a synopsis and a key. Ot Sistematiğ Botanik Dergisi, 15(2), 1-80.
- Yücel, E., Tapirdamaz, A., Şengün, İ. Y., Yılmaz, G., Ak, A. (2011). Kisecik Kasabası (Karaman) ve çevresinde bulunan bazı yabani bitkilerin kullanım biçimleri ve besin ögesi içeriklerinin belirlenmesi. Biological Diversity and Conservation,4(3),71-82.

(Received for publication 30 January 2017; The date of publication 15 April 2018)